

L'OBESITAT

L'obesitat com a tal la definim com l'acumulació excessiva de greix en els teixits corporals per ingestió energètica excessiva.

Aquest és el trastorn nutricional més comú en els gossos, en els quals la incidència augmenta amb l'edat (fins a un 50%) a causa de la reducció de la taxa metabòlica i de l'activitat física. És més comuna en les femelles sense ovaris i els mascles castrats així com en els gossos alimentats amb sobres casolanes i menjars entre hores.

Un animal amb sobrecàrrega té major risc de presentar:

- Alteracions funcionals(estrès articular –excés de pes en l'articulació-)
- Alteracions metabòliques.(Intolerància a la glucosa, Hiperinsulinèmia)
- Endocrinopaties (diabetis, etc.)
- Malalties cardiovasculars (a més pes major esforç cardíac).

Factors de risc

-La genètica: algunes races com el Cocker, el Dachsunds o el Beagle estan més predisposades a la sobrecàrrega.

-L'estat reproductiu i el sexe de l'animal: femelles castrades estan més predisposades a l'obesitat per tenir més teixit gras en el seu cos.

-Edat: amb més de 5 anys poden tendir a la sobrecàrrega per un augment d'ingesta i una disminució de l'activitat física.

-Alteracions hormonals: problemes de tiroides (hipotiroïdisme)

-Nivell d'activitat voluntària: animals més tranquils de caràcter tendeixen a ser més sedentaris.

-Influències externes: El donar un excés de llaminadures, dietes inadequades.

-Aliment habitual: pinso que no es trobi ben balancejat i sigui massa ric per a la mascota, ocasiona que la mateixa demani més.

-Sedentarisme i falta d'exercici.

Diagnòstic de l'obesitat

El diagnòstic de l'obesitat sempre haurà d'incloure una exploració física completa per a poder diferenciar-lo d'un edema (líquid sota la pell), ascitis (líquid en abdomen), masses intraabdominals o de malalties que un dels símptomes pot ser una sobrecàrrega. El mètode més pràctic per a valorar l'excés de greix de l'animal és la palpació del tòrax i el abdomen (valorant el grossor del teixit que està sota la pell) i per mitjà d'una avaluació física.

Taula de referència:

- **Gos prim:** Costelles, vèrtebres lumbar i ossos pèlvics fàcilment aparents. Greix no palpable. Cintura i corba abdominal òbvies. Ossos pèlvics prominents.
- **Gos amb pes per sota del normal:** Costelles fàcilment palpables. Capa mínima de greix. Cintura fàcilment notòria quan l'observem des de dalt. Corba abdominal evident.
- **Gos amb pes ideal:** Costelles palpables però no visibles. Cintura apreciable darrere de les costelles quan l'observem des de dalt. Abdomen corbat quan l'observem des dels costats.
- **Gos amb sobrecàrrega:** Costelles palpables amb lleuger excés de greix. Cintura perceptible però no prominent en l'observació des de dalt. Corba abdominal observable.
- **Gos obès:** Costelles difícilment palpables sota una capa gruixuda de greix. Dipòsits de greix en l'àrea lumbar i base de la cua. Cintura tot just visible o no apreciable. Corba abdominal inexistent –pot mostrar distensió abdominal evident.

Tractament:

-Davant un problema d'obesitat, s'ha d'acudir a un veterinari perquè aquest elabori un pla diagnòstic de la causa i el seu correcte tractament. En el cas de l'obesitat es valoren dietes denses amb poques calories ideades per a la perduda de pes, i la restricció de la quantitat total d'aliments consumits a la quantitat que subministri solament el 60% de les calories necessàries per a mantenir el pes corporal optimo del gos (no obès) .Aliments amb elevat contingut en fibra però amb reducció del 25 al 40% en el contingut de calories. Aquest tipus de dietes al costat d'un exercici físic adequat a l'animal aconseguix reduir l'excés de pes entre 8 i 10 setmanes .Això sí, sempre que l'amo de l'animal cooperi en tots els punts assenyalats.

Eukanuba